

— Добрѣ, сега да научишъ една дума. И той наредилъ думата *ум*.



— Чети!

Лизка не можала да я прочете.

— Коя е първата буква?

Но Лиза я забравила.

— Какъ, нима не я помнишъ!

— А-а . . . — извикала Лиза.

Тодоръ се разсърдилъ . . . Послѣ ѝ показалъ първата буква и запиталъ за втората, но Лиза и нея забравила. Тодоръ се разсърдилъ още повече . . . Той станалъ и тръгналъ изъ стаята.

А Лизка въ това врѣме издигнала двѣ картончета, положила отгорѣ друго и засмѣна до уши извикала:

— Вижъ, вижъ, бате, отъ буквитѣ може да се направи стаичка! . . .

— Да, може . . . Тѣзи карти сѣдебелички.

— Може и двоетажна кѣщичка да се направи, извикала Лизка.